

Литературен ЕВАНГЕЛИЗЪМ

Октомври-Декември 2012

ДА
ЗАНЕСЕМ
НАДЕЖДА
ДО ВСЕКИ

Семинария за литературно служене

Съдържание

СЕМИНАРИЯ ЗА ЛИТЕРАТУРНО СЛУЖЕНЕ. ЗАЩО? <i>Ростислав Магеров</i>	2
НЕОЧАКВАНА СРЕЩА С ШАМАН <i>Глория Моанеи</i>	3
ЧУДОТО НА СЕДМИЯ ЕТАЖ <i>Дезмънд Хайе</i>	4
ШЕСТЧЛЕННО СЕМЕЙСТВО СЕ ПРИСЪЕДИНЯВА КЪМ ЦЪРКВАТА <i>Стефан Харуна Биндас</i>	5
КРЪЩЕНИЕ НА ЕДНО ЦЯЛО СЕМЕЙСТВО <i>Кристине Мелип</i>	6
КНИГАТА, КОЯТО ПРОМЕНИ ЖИВОТА МИ <i>Лиляна Суциту</i>	7
ТАЗИ СЛУЖБА Е МОЯТА РАДОСТ <i>Канг Вон Хва</i>	8
ТЕ ВСИЧКИ СИ КУПИХА ОТ НАШИТЕ КНИГИ <i>Павел Щен</i>	9
СЕДЕМТЕ ВАЖНИ НАВИКА НА УСПЕШНИТЕ ЛИТЕРАТУРНИ ЕВАНГЕЛИЗАТОРИ <i>Ейбрахам Оберхолстер</i>	11
ЛИТЕРАТУРНИЯТ ЕВАНГЕЛИЗЪМ НАПРАВИ ВСИЧКО ТОВА ВЪЗМОЖНО! <i>Грегорио М. Лагарил</i>	12
БОГ РАЗПРОСТРАНЯВА СЛОВОТО СИ <i>Александър Червенков</i>	13
НОВИНИ ЗА ПРОЕКТА “ВЕЛИКАТА БОРБА” НА ГЕНЕРАЛНАТА КОНФЕРЕНЦИЯ	14

Литературен евангелизъм е официален бюлетин на отдел „Издателско служене“. Той включва преведени статии от списанието „Литературен евангелизатор“, както и други материали и статии, написани от чуждестранни и български автори. Целта е проповедниците, старейшините и литературните евангелизатори да бъдат в течение на най-новото, което се случва благодарение на литературното служене по света и в България.

Директор на отдел “Издателско служене”: Ростислав Магеров; **Ръководители на “Издателско служене”:** Западна област: Пламен Младенов Северна област: Веселин Сакалев Южна област: Георги Кертиков; **Мениджър на издателство “Нов живот”** Анелия Йорданова

Превод от английски: Борис Атанасов **Редактор:** Недялка Петрова **Компютърно оформление:** Светла Петрова
Координатор: Пламен Петров

Семинария за литературно служене. Защо?

Преди една година питах Бога в молитва: „Какво трябва да се случи в България, за да бъде литературното служене клон на делото, който Ти виждаш като свят и победоносен?“. И не след дълго дойде отговор в ума ми: Необходимо е да се работи за външните хора, но също така и с църковните членове, и с пасторите. Необходимо е професионално обучение на литературните евангелизатори.

Създадохме списание „Литературен евангелизъм“, което има за цел да напомня важноста на книгата като Божи метод за достигане на човека. Чрез този бюлетин всеки пастор и старейшина може да бъде съпричастен и информиран за най-новото, което се случва благодарение на литературното служене по света и в България.

Благодаря на Бога, през последната година отдел „Издателско служене“ към църквата в нашата страна претърпя значително развитие. Беше създадена работна политика на литературния евангелизатор, която определя правилните принципи за провеждане на дейността, категориите ЛЕ, изискванията към всяка от тях и месечна отчетна система. Имаме вече изградена стратегия за подпомагане на ЛЕ на пълен работен ден и стипендия за студент ЛЕ. Можем да говорим за статут на ЛЕ в България - нещо, което доскоро беше само мечта.

Във всеки аспект от работата се чувстваше Божията ръка и всичко това нямаше да се случи, ако

Той не ни ръководеше.

Броят на работещите ЛЕ се увеличи значително. Цялата група днес наброява 30 реално действащи такива. Сред тях има и група млади хора, които се включват активно. Всички са преминали през предварителни обучения и са взели съответните изпити.

С увеличаването броя на ЛЕ дойде и предизвикателството да бъде осигурено съответното професионално обучение. През 2012 г. издателският съвет гласува да се създаде Семинария за литературно служене (СЛС). Това е двегодишна програма, съставена с цел да се осигури качествено, професионално обучение за ръководни кадри в издателската дейност и литературни еван-

гелизатори, призвани да служат в областта на литературния евангелизъм.

В сътрудничество с Теологичен колеж „Стефан Константинов“ разработихме учебна програма, която включва предмети, фокусирани върху духовното и професионалното развитие на литературните служители в тяхното призвание като: Философия на ЛС, Етика на ЛЕ, Издателска политика, Търговски похвати, История и развитие на ЛС, Мениджмънт на продажбите и др. Има и предмети като Църковно лидерство, Херменевтика и Омилетика, Здравен евангелизъм, Адвентна история, Психология на общуването, Дом и семейство, Връзки с обществеността и др. По време на всеки семестър също така е предвидено време за практика и ситуационни

игри.

Подготвени са подходящи учебни материали, а преподавателите ще участват на доброволен принцип, без лекторски придобивки.

Първите две обучителни седмици се състояха от 28-31 октомври и от 03-06 декември. Целият клас наброява 38 записани студенти!

Имаме нужда от дух на молитва и на служене.

Вярвам, че това е началото. Вярвам, че Бог стои начело!

Ростислав Магерев,
Директор на
Отдел “Издателско служене”

Глория Моанеи

Неочаквана среща с шаман

Литературната евангелизаторка Глория Моанеи работи вярно за Господ в Ботсвана

Живее в селце на около 40 км от Габорон, столицата на Ботсвана. Всяка година правителството на Ботсвана отделя месец септември за молитвени събрания, където се молят за всички болни хора от страната. Тези събрания се провеждат от правителствени институции и други организации. Всички организации се молят за болните от 7:30 до 8:00 сутринта. Техните молитвени събрания се провеждат всяка сутрин

през септември, преди хората да започнат своите всекидневни задачи. Стратегията ми като литературен евангелизатор през този месец е да посещавам колкото се може повече организации и да им помагам да ръководят своите молитвени събрания. В същото време представям и книги за здравето като средство против болестите.

Тази година имах невероятна опитност през същия месец. Един ден отидох до селището Мочуди, за да посетя жената на чичо ми, която беше болна. Когато излизах от къщата, срещнах една медицинска сестра на прага. За моя изненада тя се обърна към мен по име. Показа ми една къща и каза: „Докторът, който живее там, търси книгата „Енциклопедия на билките“. Онази вечер се помолих вратите пред мен да се отворят, когато отида да посетя доктора на следващия ден.

Не го познавах лично, но вярвах, че Господ ще ме ръководи. Сигурна бях, че отивам да се срещна с лекар. На вратата един човек ме покани да вляза в къщата и ме заведе в гостната. Оглеждайки се наоколо, видях някои много странни неща. Имаше множество сухи корени, кожи на животни, кости и други необичайни предмети. След няколко минути докторът беше

уведомен за посещението ми. Той си помислил, че съм пациент, който е дошъл в дома му за лечение. Когато след малко влезе в гостната, забелязах, че носи нанизы по врата, ръцете, краката и глезените си. Носеше и други странни неща по цялото си тяло. Бях шокирана!

Изведнъж ми стана ясно, че съм в присъствието на шаман. Бързо помолих Бог за закрила, както и да ми даде верните думи. Докато гледах ужасния му външен вид, благодарих на Бог, че не съм знаела предварително за този факт. Ако знаех, не мисля, че бих дръзнала да отида в къщата му. Докато му предлагаш книгите, разбрах, че той вече притежава семейна Библия и много от нашите издания. Предложих му да закупи Енциклопедия на билките и той си я поръча.

След като си поговорихме известно време, този човек ми обясни, че е шаман, който използва спиритизъм, за да лекува хората. Това преживяване ме накара да осъзная, че ние като ЛЕ наистина трябва да представяме нашите книги на всяко човешко същество на планетата.

За да предоставя по-добра възможност Светият Дух да работи върху този шаман, го убедих да се запише в библейския кореспондентен курс „Гласът на пророчеството“! Той вече премина три от 26-те урока. Моята молитва е един ден този човек да посвети себе си на Исус, Великия Лекар, и да се кръсти в нашата църква.

Всичко е възможно с Господа!

Дезмънд Хайе

Чудото на седмия етаж

„Господи, уморен съм и това ще бъде последната ми врата. После си отивам вкъщи“. Прошепнах тези думи, докато вървях по коридора на седмия етаж в огромен блок в Бруклин, Ню Йорк. Беше студена зимна вечер и ми беше много трудно да достигна до хората, заключени зад тези метални врати.

Зад тях обаче имаше хора, гладни за Христос, които бяха прекалено уплашени, за да отворят вратите си пред Неговите литературни евангелизатори. Молбата ми явно е достигнала Небето за секунди, защото, когато почуках на онази последна врата, излезе усмихната жена и ме попита за моята мисия и как би могла да ми помогне. Аз

й направих презентация на нашите безценни издания. Тя беше толкова впечатлена от това, което й предлагам, че си закупи от всичките ми книги през онази вечер. Обичай е за нас да се молим с хората пред вратите им и да им предложим да се запишат в библейския курс. Дадох й тази възможност и тя я прие с радост, изразявайки желанието си да научи повече за Исус. Помолихме се заедно и се разделихме. Тогава нямах представа, че впечатленията, създадени върху тази жена пред онази последна врата, щяха да повлияят върху живота ѝ по толкова мощен начин.

Бяха изминали няколко месеца, когато получих обаждане от същата жена. Тя разказа какво щастие е преживяла с книгите, които ѝ бях оставил, и сподели за голямата промяна, настъпила в живота ѝ. Била истински благословена от изучаването на Библията и в момента четяла „Великата борба“. След това ме информира, че планира да се омъжи и иска да бъде част от нейното голямо събитие. Попитах я дали има желание да се „омъжи“ за Христос. На този въпрос тя отговори: „О, да! Исус е направил толкова много за мен и откакто се срещнахме, аз вече не съм същата!“.

Няколко седмици по-късно тя се омъжи в красива церемония, посетена от приятели и от семействата на младоженците. Тогава ѝ напомних за следващата стъпка и тя се усмихна, потвърждавайки своето решение. Разделихме се през онзи ден, без да знаем дали ще се срещнем отново.

Оттогава изминаха няколко месеца. Участвах в семинар за пробуждане в Бруклин. Беше прекрасна съботна сутрин и аз изнасях проповед за Божията безусловна любов спрямо човечеството. Направих апел за онези, които желаят да предадат сърцата си на Исус. За моя огромна изненада ги видях да слизат надолу към амвона – жената и нейния съпруг. През този ден те предадоха сърцата си изцяло и бяха кръстени в края на семинара за пробуждане.

Благодаря на Бог за чудото, което направи през онази вечер на седмия етаж в онзи блок.

Едно сърце, което щеше да последва Исус, четейки нашите книги, е чакало зад последната врата, на която бях похлопал през онзи ден.

Вярвам, че това е само предвкусване на думите на Господнята служителка Елън Уайт: „Бог скоро ще направи велики дела за нас, ако смирено и с доверие застанем в нозете Му (...) Повече от хиляда души скоро ще се обръщат към Бога за един ден, мнозинството от които са чули за пръв път вестта от нашите издания!“ (*Ривю енд Хералд*, 10 ноември 1885).

Дезмънд Хайе,
*Пастор, евангелизатор и
литературен евангелизатор
Конференция Ню Йорк, САЩ*

Стефан Харуна Биндас

Шестчленно семейство се присъединява към църквата

Шайин Качим, 60-годишен, работи в ре-
номирания държавен университет „Ка-
дуна“ в Нигерия. Той наскоро сподели прекрас-
ната история на своето обръщане към Бога.

Всичко започнало един ден, когато жената на Шайин се срещнала с литературен евангелиза-
тор. От него закупила книгите „Великата борба“
и „Копнежът на вековете“. Занесла тези две нови

книги у дома и ги сложила на библиотечния рафт. Както често се случва, плановете ѝ веднага да ги прочете били осуетени от спешни ангажменти. Така че те си стояли там в очакване да бъдат прочетени.

Един ден Шайин забелязал книгите на рафта и ги взел. Той бил роден в семейство, посещаващо евангелска християнска църква в Западна Африка, а през ученическите си години бил обучаван в католическа институция. Започнал да чете първо „Копнежът на вековете“. Шайин казва: „Нямах проблеми с тази книга. Тя е чудесна и ме водеше към Библията“.

След това започнал да чете „Великата борба“. За негова изненада книгата внушавала отрицателна настройка към Римокатолическата църква. Така че той я върнал обратно на рафта. След известно време странна емоция го подбудила отново да я вземе и да я изследва. Успял да я прочете до средата, при което бил наистина гневен на това, което прочел! Отново спрял. И все пак страният копнеж да прочете книгата се върнал за пореден път. Той отново я взел.

Този път я прочел внимателно с отворен ум и за негово учудване бил изумен от нещата, които не знаел преди. Бил впечатлен от обратите в църковната история. Придобил ново разбиране

за Божиите очаквания към Неговия народ. Научил как хората са фалшифицирали истините на Божието Слово и даже са променили светите „времена и закони“. Осъзнал, че книгата борави с точни факти. Всъщност бил шокиран, че е оставал толкова сляп за тези неща през целия си досегашен живот.

Описанието за Второто идване на Христос грабнало сърцето му. Скоро Шайин започнал да търси най-близката църква на адвентистите от седмия ден. Сега той, неговата жена и техните четири деца са кръстени членове на ЦАСД. Ето как се случило всичко това. Каква привилегия е да споделяме такова голямо богатство от вдъхновение с нуждаещия се свят!

Стефан Харуна Биндас,
*Президент на
Североизточна
Нигерийска конференция*

Кристин Мелип

Кръщение на едно цяло семейство

Един неделен ден през 2009 г. представях книги на голямо семейство - баща, майка и три дъщери. Те откликнаха, като си купиха „Тъмнина преди изгрева“ и „Копнежът на вековете“. След като ги посетих отново, си поръчаха допълнително Библия, „Нагледните уроци на Христос“ и „Изучаване на Библията за всеки дом“.

Благодарих на Бог за ръководството на Светия Дух. Чрез делото на печатното слово, животът на толкова много семейства е докоснат за вечността! По-късно това семейство си поръча

и цялата поредица „Библейска библиотека“. Когато им я доставих, те споделиха, че са много щастливи, защото в техния район никога не са били посещавани от хора, които предлагат толкова хубави книги.

Бащата ме покани отново с думите: „Винаги сте добре дошла в нашия дом!“. Поддържах връзка с това семейство чрез чести посещения и съвместни молитви. Те израснаха духовно в резултат от изучаването на семейната Библия и на всички чудесни книги, които си бяха закупили

от мен. Наскоро решиха да посетят евангелизационния семинар, ръководен от пастор Гари Уебстър. Сега славя Бога, тъй като в края му цялото семейство реши да се посвети на Исус и да се кръсти в ЦАСД. А Роузлин, една от дъщерите, планира да стане литературен евангелизатор.

Кристине Мелип,
*Литературна евангелизаторка,
мисия Вануату,
Южнотихоокеанска дивизия*

Лиляна Суциту

Книгата, която промени живота ми

Един ден помолих баща си да ми даде някаква хубава книга за четене. Той отговори: „Купих нещо интересно от един човек, който продаваше на пазара в Борса. Заглавието ѝ е „Великата борба“ и съдържа много история. Ето, виж я”.

По онова време бях минали около седем месеца, откакто бях започнала да чета Библията. Това се случи през 1993 г., когато моята ортодоксална религия повече не ме задоволяваше. Търсех нещо истинско, нещо, на което да мога да се облека. Всичко в Библията говореше на сърцето и на ума ми. Нов живот, какъвто винаги съм търсила, се разкриваше в нейните страници. Но и на толкова много въпроси няха отговор. Няха търпение да науча повече за този удивителен Бог!

Бях асистент-учител в механотехникума при политехническият университет в Тимишуара, Румъния, по онова време. Всеки ден търсех някого, с когото мога да споделя моите нови открития от Божието Слово. Но колегите ми се присмиваха и някои дори си мислеха, че съм полудяла. Някои от моите ученици бяха баптисти, а други - петдесетници. Те ме канеха да посетя богослужения в техните църкви, но по различни причини никога не успявах да отида. Междувременно се срещнах с адвентистка от седмия ден, която искаше да ми даде нещо за четене. Споменах ѝ за новата книга, която моят баща ми даде. Тя беше приятно изненадана и ме покани в своята църква. Отказах на специалната покана, но все пак отговорих: „Ако Бог ми внуши в бъдеще, ще отида”. И Той го направи.

Първия път, когато отидох в Адвентната църква, беше през декември 1993 г. Светият Дух пробуди душата ми и през февруари 1994

г. бях кръстена заедно с моя съпруг. Продължих да чета „Великата борба“. Невероятните неща, които открих в тази книга, ме подбудиха да говоря първо с моя баща и след това с майка ми за спешната необходимост да се приготвим за скорошното идване на Исус. Те започнаха да посещават църквата и един след друг се убедиха чрез силата на Светия Дух. Днес те са кръстени членове, които помагат за разпространението на Евангелието. Свекърва ми също се кръсти.

Заради любовта ми към Божиите книги и заради истините, които бяха толкова ясни в тях, работих като непрофесионален литературен евангелизатор от 2000 г. до 2006 г. Продължих да работя като асистент-учител и често служех като говорител в местното студио „Гласът на надеждата“ през тези години. Открих, че съм толкова заета с различни форми на служене, щото трябва да направя някои промени в програмата си и тогава реших да напусна за известно време литературното служене.

Господ обаче имаше план за мен и ме призова отново през 2007 г. - този път като ЛЕ на непълнен работен ден. Трябваше да напусна службата на говорител и това беше трудно време за мен. Аз се молах и молах да получа свобода в Христос. В продължение на три години следвах моите колеги ЛЕ в техните акции на различни места. Сърцето ми жадуваше за същата свобода, радост и чувство на пълнота, което имаха те.

Започнах отново да чета „Великата борба“. Бог ме призоваваше да стъпя на по-високо място.

Утро след утро четях „Копнежът на вековете“, а вечер - „Великата борба“. След месеци опити да открия какво точно иска Бог да направя с живота си, почувствах, че Той ми говори точно как-

то е говорил на Своите ученици: „Следвайте Ме и ще ви направя ловци на човеци” (Мат. 4:19). И също както те „незабавно оставиха своите мрежи и го последваха” (стих 20), аз поднових моята работа и влязох в Божиата велика армия от ЛЕ на пълен работен ден!

Сега мога да посоча „Великата борба“ като книгата, променила живота ми. Но не само моя, защото съм убедена, че тя извършва същото чудо в живота на много други, които се сдобият с нея и я четат.

Надявам се в бъдеще да срещна човека, който е продал тази книга на баща ми. Толкова неща бих желала да му кажа!

Моля ви също да се молите за делото, което ще извършат всички копия от „Великата борба“, доставяни днес до милиони домове по целия свят! Нека те да принесат много плод за Божието царство!

Лиляна Суциту,
*Литературна евангелизаторка,
Банатска конференция,
Румъния*

Канг Вон Хва

Тази служба е моята радост

**Корейското списание
“Знамения на времето”**

истории, отразяващи Божиата благодат и сила в живота на литературните евангелизатори по целия свят. При превода от английски на корейски, почувствах силно внушение от Светия Дух. Това беше глас, призоваващ ме пряко да участвам в литературното служене. След като два месеца превеждах тази вдъхновяваща книга осъзнах, че най-ефективният начин за мен да споделям Божиите благословения с другите е да се включа в литературния евангелизъм. Така през март 2009 г. се присъединих към литературното служене с благодарно сърце за всички благословения, кои-

Чувствах Божиата невероятна любов и благословения през последните 38 години като пасторска съпруга. Молих се Бог да ми помогне да мога да ги споделям с другите.

През декември 2008 г. получих покана от издателството на Корейския съюз, за да превода книгата „Чудото на благодатта”. Книгата съдържа 365

то Бог ми бе подарил. Благодарих му също и за многото молитви, на които бе отговорил.

Научих, че ако съм посветена на работата си, това би било една от най-великите мисионерски служби. Като участник в това служене съм изпитала от първа ръка могъщата Божия сила в служенето и в живота си.

Когато още се обучавах в литературния евангелизъм, срещнах управител на един банков клон. Този джентълмен бе останал с лошо впечатление от църквата, след като бе посетил една от нашите институции. Когато се прибрах вкъщи, направих списък от хората, с които се бях срещнала през този ден, и се помолих за всеки от тях поименно. Помолих се по-специално и за управителя на банката, който бе останал с лошо впечатление за църквата ни. Исках Бог да ми помогне да види ясно добрата ѝ страна, а не да основава мнението си само на един неуспешен случай.

Бог отговори на молитвата ми, като ми позволи да поправам погрешното впечатление и да му помогна да добие по-точно разбиране върху Божествената мисия на църквата ни като цяло.

Всъщност Бог докосна толкова дълбоко сърцето на този банков директор, че той спонсорира с удивителна сума точно тази институция, която бе причина той да получи онова първоначално

лошо впечатление. Спонсорира също и „Знамения на времето“ и здравното ни списание по програмата за служене в затворите. И най-важното, нашият приятел banker прегърна адвентната вест и стана щастлив член на църквата!

Един ден срещнах директор на компания, който беше прочел споменатото списание в затвора. Като младеж бил задържан за известно време заради участие в студентско движение в университета. След прочитането на „Знамения на времето“ той бил приятно впечатлен от дейността на корейското адвентно издателство. Докато поддържахме връзка, той имаше желание да подпомогне дейността му. Започна активно да разпространява списанието сред приятели и свои бизнес партньори. Дори включи близък приятел в това дело. Този негов приятел закупил по два комплекта от всички публикации на изда-

телството. За себе си задържал единия, а другия раздал. При това спонсорирал още 100 абоната за „Знамения на времето“.

Бог работеше в сърцата на тези двама лидери да приемат евангелието. И двамата изпратиха децата си да учат в адвентно училище, а самите те се кръстиха.

Чувствала съм Божията мощ, която прави наистина невероятни неща в ежедневието ми. Славя Него, Който ни даде пророческа мисия да вършим тази благословена служба на печатното слово.

Канг Вон Хва,
Съпруга на пастор,
Литературна евангелизаторка,
Корейски съюз

Павел Щен

Те всички си купиха от нашите книги

Апостол Павел толкова обичал Тимотей, своя по-млад сподвижник в служенето, че се обръщал към него с “възлюбеното ми чедо” (2 Тим. 1:2). Чувствал, че е важно да даде мъдро напътствие на Тимотей. Знаейки, че ще има трудности, той го призовал да проповядва словото, да настоява навреме и без време; да изобличава, да порицава и увещава – „с голямо търпение и непрестанно поучаване” (2 Тим. 4:2). Въз основа на собственото си преживяване като колпортьор смятам, че настоящият тон на апостола към Тимотей е подходящ за всеки литературен евангелизатор в световното поле днес. Това е особено добър съвет за безстрашните ЛЕ, които са ангажирани в груповите акции.

Групови акции

Груповите акции са благословение в живота на бъдещите клиенти, а също и в живота на всички участващи ЛЕ. Както събраните на куп дърва в камината правят огъня по-ярък, така са и братята, и сестрите в Исус, които излизат по групи да запознават хората с нашите издания.

Аз бях член на група ЛЕ - продавахме книги в селата на Олевская област, Житомирски район, Украйна. Бяхме група ентузиаста, познати като Каяците – 2011. Нашата група лагеруваше в гората на брега на река Уборт, където разпъвахме палатките си. Всеки ден излизахме от това място до близките села, за да колпортираме.

Младежи купуваха наши книги

В едно от първите села, които посетихме, се изправихме пред тежката ситуация - много възрастни хора отказваха да купуват от нашите книги. Но това не ни спря. Стигнахме до сграда, където заварихме две 15- или 16- годишни момчета, седнали на пейка. Поздравихме ги и се запознахме с тях като представители на програмата „По-добър живот“. Тогава започнах да им разказвам за опасностите, пред които младите хора са изправени в днешния свят, както и за моралните ценности, които са толкова важни.

Докато говорих, не бях сигурен, че ще ги убедя. Но след като те прегледаха книгите, единият от тях се изправи бързо и отиде до апартамента

си да вземе пари. Той се върна и купи книгата „Помъдряла любов“ от Нанси Ван Пелт.

По-късно същата вечер седяхме около лагерния огън и споделяхме преживяванията си през този ден. Разбрахме, че майката на тези тийнейджъри също е купила книги от момичетата от нашата група, които колпортираха в другия край на селото. Това беше първото постижение. Успехът ни едва сега започваше. С всеки изминал ден, все повече хора купуваха от нас. Бог е толкова мъдър и добър!

НАШИТЕ КНИГИ МОГАТ ДА ДОПАДНАТ СЪЩО И НА СВЕЩЕНИЦИ!

Един ден, когато работех с групата в едно от селата в Побребищенска област, в района на Винаца, Украйна, се приближих до къщата на православен свещеник. Малко се притесних, защото през този ден трябваше да работя сам, а по онова време няха много опит в колпортажа. Не бях сигурен как да подхожда в тази ситуация, затова просто му казах: „Аз продавам религиозни книги“.

Свещеникът разгледа книгите, взе „Патриарси и пророци“ и я отдели настрана. После видя „Тайната на числото 666 е разкрита“ (съкратено издание на книгата „Великите пророчества на Библията“ от Марк Финли). Свещеникът само попита: „Напълно ли е разкрито?“. След като отговорих с да, той купи и двете книги. Зарадвах се, че православен свещеник вече има две книги, съдържащи много специални истини за днешното време.

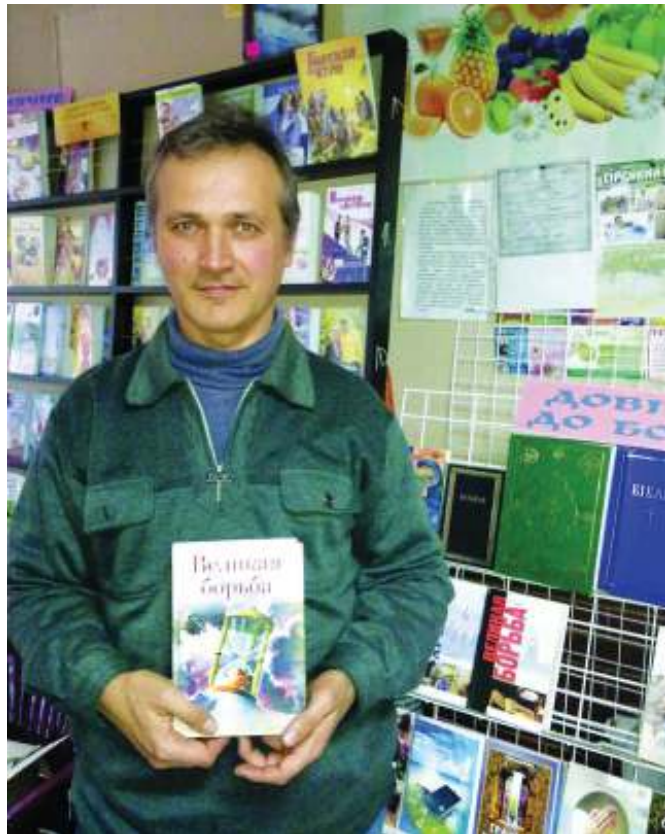
НЕ ПРОПУСКАЙТЕ НИТО ЕДИН ДОМ

Следващата опитност се случи в едно от селата на Винаца, където групата продаваше книги. Беше късна есен и времето бе доста студено. Бяхме приключили работата си в селото и цялата група седеше в буса. Пригответяхме се да заминаваме, но внезапно шофьорът забеляза една отделена на разстояние от другите къща и попита дали някой е ходил там. Никой не знаеше с точност, така че той предложи някой да провери. Нямаше доброволци, защото на всички им беше студено, вятърът духаше силно и освен това заваля сняг. Тогава реших да отида аз.

Взех чантата с книгите и излязох. Сега вече валеше толкова силно, че вратът ми се напълни със сняг. Когато стигнах до къщата, хората бяха много изненадани, защото явно посетители ряд-

ко са стигали до това място, толкова встрани от пътя.

Говорихме върху различни теми, докато стояхме навън за около 10 мин. В резултат те си купиха Библията и „Великата борба“. И тогава още веднъж се убедих, че никога не бива да бъде пропускана нито една къща.

Павел Щен показва „Великата борба“ в един от нашите павилиони за книги и здравословни храни

„ВЕЛИКАТА БОРБА“ ИЛИ БИБЛИЯТА

В горещ летен ден, докато бяхме на мисионски лагер за литературни евангелизатори, продавах книги в едно от селата. Бях в екип с момиче, което никога преди това не беше участвало в литературния евангелизъм. Поканиха ни в къща, където живееше жена на средна възраст. Дъщеря ѝ обитаваше къщата точно на отсрещната страна на улицата. След като се поздравихме, аз се представих и продължих с презентацията.

Интересът на жената се насочи към Библията, която държах, но се впечатли и от „Великата борба“. Нямаше много пари, затова трябваше да избере една от двете книги. Коя обаче? Разсъдих, че ако иска Библията, лесно би могла да си я намери от която и да е друга християнска

деноминация, но нямаше да може да купи „Великата борба“ от никой друг. Жената реши да обсъди това с дъщеря си от другата страна на улицата.

Започнахме да се молим Бог да ѝ помогне да направи правилния избор. След доста дълги дискусии дъщерята каза: „Мамо, вземи и двете. Докато четеш едната, аз ще чета другата. После ще ги разменим!“ Накрая, тя купи и Библията, и „Великата борба“.

Елън Уайт пише: „Този, който се заема с колпортаж, трябва да бъде едновременно и учител, и ученик“ („Колпортьорско служене“).

Да, думите на апостол Павел звучаха в ушите ми: „Настоявай навреме и без време“. Нашите студенти и колпортьори от групата заслужават похвала за прекрасната си работа за небесното царство.

Павел Щен,
*Литературен евангелизатор,
Полска конференция,
Украйна*

Ейбрахам Оберхолстер

Седемте важни принципа на успешните литературни евангелизатори

По света има 47 285 литературни евангелизатори. Някои са невероятно успешни, други са на средно ниво, а има и такива, които се мъчат да направят достатъчно продажби, за да се издържат.

Защо е така? Защо всички ЛЕ да не могат да бъдат много успешни? Ако направите следните седем принципа част от живота си, също ще преживеете успех в това служене:

Бъдете праволинейни: Един от най-големите врагове на успеха в тази работа са допълнителните към книгите продукти. Когато ЛЕ започнат да включват към службата, за която са призвани, нещо допълнително, тръгват по опасен път. В книгата на Елън Уайт „Колпортьорско служене“, стр. 29, четем: „Колпортажното дело трябва да се счита за свято“. Винаги гледайте на службата си като на свещено нещо. Погледнете я през Божиите очи и дори няма да сте изкушени да я разводнявате със странични продукти.

Бъдете безстрашни: Думи, близки по значение на прилагателното „безстрашен“, са „храбър“, „смел“ и „неустрашим“. Но честно казано, безстрашен означава много повече от това. Означава, че не съществува твърде голяма къща, прекалено умен човек, прекалено голяма бизнес сграда и няма твърде голямо предизвикателство, с което не можете да се справите. Безстрашен означава, че тръгвате, когато Исус каже „Отивай!“ , без значение къде, колко далече, колко високо или колко дълбоко.

Бъдете посветени: Друга характеристика на успешния ЛЕ е посвещението. Бъдете посветени на работата, която Бог ви призовава да извършите, независимо от обстоятелствата. Бъдете посветени на високото си призвание в Исус Христос до края на своя живот.

Бъдете загрижени: Грижовният ЛЕ е същинско богатство. Загрижеността и споделянето вървят ръка за ръка. Грижовните ЛЕ не се задо-

воляват с това да продадат книга на своите клиенти. Не, честно и внимателно ще обмислят нуждите им и ще предложат най-добрата книга или комплект, дори и това да означава по-малка комисионна за момента. Тяхната загриженост се изявява също и чрез дела като изслушване, молитва с/за клиента и евентуално подаряване на безплатна брошура или книжка.

Бъдете ентузиастични: Вашият ентузиазъм ще мотивира клиентите ви в положителна насока. Вие имате да представите най-чудесните книги в света! Това не ви ли прави ентузиастични?

Продавайте, за да спасявате: Успешните ЛЕ не просто продават; те продават, за да спасяват. Внимателно пазят данните на всичките си клиенти и редовно осъществяват контакт с всеки един от тях. Считат ги за свои приятели. По този начин се информират за бъдещите им желанија и нужди. Така разширяват бъдещата си дейност, както и възможността да влияят на хората и да ги печелят за Христос.

Срещайте се с повече хора: Това е чудесен навик. Не се задоволявайте с две или три презентации на ден - направете шест, осем или повече... Този начин на мислене е присъщ на евангелската мисия. Мотото на всички ЛЕ би трябвало да бъде: "Срещайте се с повече хора!". Тази цел трябва да изпълва мислите им още когато се събуждат. Срещайте се с повече хора и споделяйте добрите вести на вечността с тях.

Направете тези седем принципа част от своя живот и успехът ще бъде с вас. Бог да ви благослови!

Ейбрахам Оберхолстер,
Председател на отдел,
"Издателско служене" при
Трансваалската конференция

Пасторска перспектива

Грегорио М. Лагарил

Литературният евангелизъм направи всичко това възможно!

Отгледан съм в католическо семейство, но по-късно се обърнах към адвентната вяра в резултат от обучението ми в Академия „Лузон“ (вече нефункционираща) във Филипините. Моего обръщане разгневи баща ми дотолкова, че той се отрече от мен като негов син. Спря и да ме издържа в следването ми.

В тази ужасна ситуация загубих надежда да стана някога пастор или пилот, както мечтаех в детството си. Страдах ужасно. Оттогава обаче научих, че Бог има планове за нашия живот, които ние може да не виждаме, докато не се разкрият пред очите ни.

В моя случай аз имах възможност да завърша висшето си образование в Южноцентралната академия Лузон (ЮЦАЛ) благодарение на щедростта и финансовата помощ на няколко братя от църквата в академията. Нещо повече, това излекува чувствата ми в този тъмен час, когато те

демонстрираха изключително доверие в мен.

Един месец преди дипломирането ми в академията група представители от Филипинското издателство посети нашето училище, за да представи студентска колпортьорска програма за настъпващата лятна ваканция. Внимателно слушах техните лекции и инструкции. Представиха ми изявлението на Елън Уайт в „Колпортьорско служене“, което гласеше: „Колпортажното дело, правилно извършвано, е мисионска работа от най-висок ранг“ (стр.6). „Важността на тази дейност напълно се изравнява със службата на проповедника“ (стр. 8).

Тези представители демонстрираха нагледно как се осъществяват продажби, показвайки ни какво е да си литературен евангелизатор. След като видях как става това, бях убеден, че трябва да се присъединя към колпортьорското служене след дипломирането си. Молих се на Бог за сила,

смелост и непоколебимост, за да съм успяващ в тази специална служба, която щях да започна. Нещо повече, осъзнах, че ми бе представен чудесен начин да работя, докато уча!

Взех решение да игнорирам желанието да бъда пилот и да се съсредоточа върху мечтата си да стана пастор, което включва в началото литературно служене.

Работих като ЛЕ седем години. Научих се как да достигам хората и да общувам лесно с тях. Радвах се да откроя, че Бог може да ме използва в работата за продаване на спасителна литература. Научих се как да се моля с и за моите клиенти и станах внимателен слушател. Осъзнах, че съм дълбоко загрижен за душите на моите клиенти. Открих обаче, че докато животът в училището не беше нещо лесно, този като ЛЕ бе не по-малко предизвикателство.

Ревностната молитва и изучаването на Библията станаха мои „партньори“ в служенето. Въпреки изкушението понякога да се обезсърча, открих, че колкото повече се моля и изучавам Божието слово, на толкова повече хора искам да говоря. В кратките събирания за посвещение и споделяне се научих да се радвам не само на моите собствени успехи, но и на успехите на другите. Чрез колпортажа разбрах как мога истински

да се доверявам на Бога за всяко нещо - това е без ценна придобивка за мен

Тогава си поставих за цел да продължа своето обучение, да постъпя във Филипински колеж (сега наречен Филипински адвентен университет) и да започна да уча за пастор. Надявах се, че след като завърша, ще намеря жена, която би се интересувала от здравното служене, така че да можем да използваме талантите си заедно като екип в Божията служба. Въпреки че имаше периоди на борба, ръководството на Бог, както и моят опит в литературното служене ми помогнаха да постигна всички тези мечти.

Успях да завърша обучението си в колежа и Бог ми подари прекрасна жена, която е лекар. Днес ние служим заедно в делото.

Слава на Бога за Неговите благословения!

Грегорио М. Лагарил,
Областен пастор,
Централна Лусонска
конференция,
Филипини

Александър Червенков

Бог разпространява словото Си

„Защото, както слеза дъждът и снегът от небето и не се връща там, а напоява земята и я прави да ражда и да произраства, за да дава семе на сеяча и хляб на ядящия, така ще бъде словото Ми, което излиза от устата Ми — няма да се върне празно при Мен, а ще извърши волята Ми и ще благоуспее в онава, за което го изпращам.“

Исаия 55:10-11

Бяхме на книгоразпространение в гр. Мездра на 28 март 2012 г. Както вървах по улицата видях жена, на около 60 години. Спрях се и я попитах:

- Имате ли само една минута?

- Ако е за пари, нямам никакви! Нищо не мога да си купя.

- Но това не е най-важното! По-важно за мен е да обърнете внимание на книгите. Те са необходими на всеки човек.

Тя се съгласи. Разгледа „Ново начало“ и други здравни книги, също така и „Копнежът на вековете“ („Животът на Исус Христос“). В края обаче каза:

- Аз чета Паулу Коелю.

Бог ми даде мъдрост и отговорих:

- Да, той е интересен автор, но в сравнение с Елън Уайт е като детенце.

Започнах да рекламирам „Копнежът на вековете“ й казах:

- В тази книга се описва животът на Един, Който толкова много ни обича, че доброволно се е пожертвал за нас.

- Нямам пари, но ако имах, щях да си я купя...

Разделихме се и аз продължих работа. След около половин час, влизайки в една сграда, на вратата се сблъсках със същата жена. Тя ме насърчи, че може би тук има хора, които ще си купят книги. За съжаление преценката ѝ се оказа погрешна - никой не си купи. Но когато излизах на улицата, отново я видях. Взимаше пари назаем от своя приятелка, която точно минаваше пред сградата. След това ми каза:

- Дайте ми книгата за живота на Исус Христос!

Благодарих на Небесния ми Баща, че се грижи за разпространението на Словото Си.

Александър Червенков,
Литературен евангелизатор,
България

НОВИНИ ЗА ПРОЕКТА НА ГЕНЕРАЛНАТА КОНФЕРЕНЦИЯ “ВЕЛИКАТА БОРБА”

НАДЕЖДА ВЪВ ВСЕКИ ДОМ

16 април 2012

Дъжд от книги

Една пасторска съпруга от Южна Америка, която е графичен дизайнер, бе толкова впечатлена от проекта „Великата борба“, че създаде тази илюстрация, озаглавена „Дъжд от книги“, за да изрази духа на проекта. Това ни накара да се замислим, че вероятно има и други творчески личности, които могат да имат вдъхновяващи идеи за този проект. Ако това е така, ще се радваме да ги видим! Изображенията могат да се изпращат на имейл: greatcontroversyproject@gc.adventist.org

272 000 ученици се присъединиха към движението

В Южноамериканската дивизия (ЮАД) има 888 училища - от начални до университети - с общо 272 хиляди ученици. Когато проектът „Великата борба“ стартира, всички учители и ученици решиха да се включат в него. Първата стъпка

бе да се даде по една книга на всеки ученик, за да я прочете. На по-късен етап книгата беше занесена на всяко семейство, което имаше ученик в някое от нашите училища.

На 24 март всички ученици, учители и мощен персонал излязоха по улиците, за да се включат в разпространението на книгата.

Адвентният университет в Сао Паоло разпространи повече от 100 000 книги за един ден. А Адвентният университет в Перу - 120 000.

Беше чудесно да се види ентузиазмът на нашите ученици, които станаха част от този проект. Дори и тези, които все още не са адвентисти, взеха участие в разпространението. Нашите образователни институти в ЮАД работиха за разпространението на 3 милиона бройки от тази книга. Слава на Господа за този проект!

Едгар Леонел Луз,
Образователен директор, ЮАД

Великата надежда от издателството в Станбороу

Издателството в Станбороу, Англия, подготви прекрасно пълноцветно издание на „Великата надежда“ в джобен формат. Книгата е отпечатана върху висококачествена хартия, но въпреки това има много ниска цена. Това е едно от най-прекрасните издания, които сме виждали до този момент.

Научихме, че издателството в Станбороу до този момент е продало приблизително 1 милион бройки. Слава на Бога!

Обобщаващ доклад на литературните евангелизатори

Отдел "Издателско служене"

Генерална конференция на ЦАСД, 31 март 2012

Докладваща организация	Изда - телски лидери	Брой литературни евангелизатори	Обща сума на продажбите в долари \$	Брой продадени книги и списания	Раздадена безплатна литература	Принесени молитви	Брой посетители долове	Брой заинтересувани за библ. изуч.	Кръщения от кон- тактите на ЛЕ	
		ПРД*	НРД**	Общ брой ПРД* и НРД**	СТУД*					
Източна-Централна Африка	175	3 083	2 750	5 833	625	76 754	250 288	293 938	83 492	4 978
Евро-Африканска	26	157	241	398	138	20 846	973	15 965	626	29
Евро-Азиатска	137	223	1 468	1 691	581	226 361	14 247	0	1 569	17
Интерамериканска	180	1 785	2 061	3 846	2 445	163 845	78 860	484 004	32 478	2 101
Северноамериканска	55	349	242	591	1 837	69 331	40 629	92 625	5 655	103
Северна Азиатско-Тихоокеанска	20	228	182	410	47	434 700	7 933	52 237	1 391	52
Южноамериканска	326	2 513	837	3 350	10 279	541 241	683 004	1 526 652	60 422	1 276
Южнотихоокеанска	54	362	0	362	22	12 540	5 585	0	794	34
Южна Африко-Индианска	90	1 507	1 292	2 799	257	95 601	74 407	284 445	16 730	710
Южноазиатска	29	162	168	330	299	49 613	7 287	32 509	992	242
Южноазиатско-Тихоокеанска	264	2 873	1 610	4 483	1 992	400 444	460 106	711 954	100 566	3 932
Трансевропейска	10	56	22	78	60	15 713	474	18 636	413	1
Западна Централна Африка**	50	520	350	870	297	16 315	9 963	10 396	3 388	117
Общ брой	1 416	13 818	11 223	25 041	18 879	2 123 304	1 633 756	3 523 361	308 516	13 592

*ПРД – пълен работен ден.

**НРД – непълен работен ден

***СТУД – Студенти. Данните за студентите са базирани на Студентската секция от Годишния обобщен доклад от 2011 г. за ЛЕ. Броя на студентите ЛЕ е докладван само веднъж в годината, през декември